

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 363/2025-41

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Luboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodennej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom Rožnavská 2, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Senica sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 zo 14. januára 2025 takto

rozhodol:

1. Uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 zo 14. januára 2025 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 zo 14. januára 2025 **zrušuje a vec vracia** Okresnému súdu Senica na ďalšie konanie.
3. Okresný súd Senica **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **771,68 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Uznesením čk. II. ÚS 363/2025 -15 z 11. júna 2025 ústavný súd prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľky, doručnú ústavnému súdu 1. marca 2025, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením okresného súdu sp. zn. SI-2Cpr/4/2014 zo 14. januára 2025, ktoré navrhuje zrušiť vrátiť vec na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateka bola žalobkyňou v individuálnom pracovnoprávnom spore o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy a o náhradu funkčného platu, vedenom pred Okresným súdom Senica pod sp. zn. SI-2Cpr/4/2014.

3. Sťažovateka bola uznesením Okresného súdu Skalica c. k. 2Cpr/4/2014-348 z 18. októbra 2022 (súd príslušný pred zmenou tzv. súdnej mapy, pozn.) ako neúspešná strana zaviazaná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 13 347,76 eur, ktoré bolo na základe sťažnosti žalobkyne zmenené uznesením Okresného súdu Skalica c. k. 2Cpr/4/2014-360 z 20. marca 2023 tak, že žalobkyňa bola povinná žalovanému zaplatiť trovy konania 13 022,38 eur v mesačných splátkach 360 eur. Z náhrady trov pripadlo na odmenu za úkony právnej služby 6 758,90 eur, na náhradu za stratu času stráveného cestou 3 520,56 eur a na cestovné náklady 3 158,29 eur (ďalej len „prvé uznesenie o výške trov konania“).

4. Na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľky ústavný súd nálezom c. k. III. ÚS 49/2024-25 z 27. júna 2024 zrušil prvé uznesenie o výške trov konania a vec vrátil na ďalšie konanie (ďalej aj „kasačný nález ústavného súdu“ alebo „predchádzajúce zrušujúce rozhodnutie ústavného súdu“).

5. Po vrátení veci Okresný súd Senica ústavnou sťažnosťou napadnutým rozhodnutím žalovanej vyhovel sťažnosti sťažovateľky a napadnuté uznesenie zmenil tak, že sťažovateľku zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 12 119,66 eur v mesačných splátkach 340 eur, pričom z celkovej náhrady trov pripadlo na odmenu za úkony právnej služby 6 130,30 eur, na náhradu za stratu času stráveného cestou 3 152,16 eur a na cestovné náklady 2 837,18 eur.

6. Sťažovateka uvádza, že v napadnutom rozhodnutí okresný súd nerešpektoval záväzný právny názor vyslovený ústavným súdom v bodoch 15 až 20 kasačného nálezu a vôbec sa nezaoberal účelnosťou vzniknutých trov konania. Zvýrazňuje najmä ustanovenie nálezu, v ktorej ústavný súd uviedol, že *„možnosť zvolit si akéhokolvek advokáta však automaticky neznamená, že v prípade úspechu v spore bude strane nevyhnutne priznaná náhrada všetkých trov právneho zastúpenia, ktoré strana vynaložila, keďže v zmysle zákona (CSP) sa nahrádzajú iba tie trovy, ktoré boli v konaní vynaložené účelne“*.

7. Sťažovateka okresnému súdu vytýka aj nezohľadnenie nadpriemernej spotreby motorového vozidla právneho zástupcu žalovaného, ako aj skutočnosť, že advokát skutočne použil motorové vozidlo, osvedčenie o evidencii ktorého predložil okresnému súdu, a to s poukazom na údaje dostupné na webstránke Slovenskej kancelárie poisťovateľov (www.skp.sk), z ktorých sťažovateka dedukuje predaj daného vozidla 2. novembra 2017 a zdôrazňuje, že za obdobie po tomto dátume si žalovaný uplatnil cestovné náklady za 4 pojednávania z celkovo 10 uskutočnených v danom spore.

8. Sťažovateka uzatvára, že v prejednávanej veci nešlo o mimoriadny spor či odborne náročný spor vyžadujúci si angažovanie právneho zástupcu až z Košíc, čím táto voba právneho zástupcu žalovaného nebola účelnou o to viac, že zvolený advokát sa špecializuje na inú právnu oblasť ako bol predmet prejednávaneho sporu.

9. Z pohľadu sťažovateľky sa okresný súd dopustil formalistického posúdenia otázky výšky trov konania, keď rezignoval na požiadavku spravodlivosti, ktorého dôsledkom je neprimeraná tvrdosť a zjavná nespravodlivosť jeho rozhodnutia v neprospech sťažovateľky. Účelnosť výdavkov

vynaložených na právne zastúpenie advokátom žalovaného z druhého konca republiky nie je v prejednávanej veci daná.

10. Napadnuté rozhodnutie tak podľa sťažovateky predstavuje len nepatrné zníženie výšky náhrady trov konania, ktorú je sťažovateka povinná zaplatiť a nezodpovedá intenciam právneho názoru ústavného súdu vysloveného v predchádzajúcom kasaňom náleze, čím opätovne došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu.

11. V nadväznosti na už uvedené sťažovateka navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

Vyjadrenie okresného súdu, zúčastnenej osoby a replika sťažovateľky

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

12. Okresný súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. Spr 276/25 z o 17. júla 2025. V stanovisku po strunej genéze priebehu sporu uvádza, že viazaný právnym názorom v kasaňom náleze ústavného súdu zmenil svoje rozhodnutie tak, že sťažovateku zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 12 119,66 eur v mesaňých splátkach 340 eur.

13. Okresný súd zdôrazňuje, že sa v sťažnostu napadnutom rozhodnutí úelnoštu trov konania zaoberal a vysporiadal, a to najmä v bodoch 36 až 43 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týkajú aspektu voby advokáta žalovaným, jeho špecializácie na oblasť správneho práva, jednotlivých sporov, v ktorých daný advokát žalovaného zastupoval, a ich výsledku, výšky cestovných náhrad č vhodnosti použitia motorového vozidla zvoleným advokátom.

14. Otázkou úelnosti sa okresný súd zaoberal individuálne vo vzahu ku všetkým úkonom právnej služby, čím podľa názoru predsedníky okresného súdu okresný súd postupoval v intenciách záväzného názoru ústavného súdu. Uvedenému svedč aj to, že úasťprávneho zástupcu protistrany na vyhlásení rozsudku 28. marca 2018 posúdil ako neúelne vynaložené trovy a v sťažnostu napadnutom rozhodnutí ich nepriznal. Ostatné trovy konania, ktoré si žalovaný uplatnil, zákonná sudkyňa považovala za úelne vynaložené pri dosahovaní legitímneho cieľa, ktorým bolo efektívne uplatňovanie a bránenie subjektívneho práva žalovaného v danom spore.

15. V závere okresný súd konštatuje, že sťažnostu napadnutým uznesením nebolo porušené základné právo sťažovateky.

II.2. Vyjadrenie zúčastnenej osoby:

16. Mesto Gbely ako zúastnená osoba vo svojom vyjadrení z o 4. júla 2025 uviedlo, že po predchádzajúcom náleze ústavného súdu okresný súd presne a v rozsahu intencií kasaňého nálezu doplnil dokazovanie v zákonom rozsahu, priom prihliadol na všetky relevantné okolnosti a skutočnosti. Z popísaných dôvodov považuje sťažnostu napadnuté rozhodnutie za zákonné a správne a namieta, že sťažovateka úelovo uvádza skutočnosti, ktoré mohli a mali bytuplatnené v rámci predchádzajúcich konaní na všeobecných súdoch.

17. K náronosti sporu zúastnená osoba uvádza, že jeho predmetom síce bola neplatnosť výpovede, avšak v spojení s požiadavkou na úhradu ušlej mzdy a pracovnoprávných nárokov

spojených s miestom riaditeľky v rozpočtovej organizácii presahujúcich 100 000 eur a s osobitným poukazom na špecifické okolnosti (výkon činnosti zriaďovateľa mesta Gbely voči samostatnému právnomu subjektu a jej riaditeľovi so všetkými z toho vyplývajúcimi špecifikami – rada školy, rozhodovanie samosprávnych orgánov, postupy zriaďovateľa a pod.) bol tento spor v súhrne zložitý a komplikovaný, s možným finančným dopadom na mesto.

18. Ďalej zúčastnená osoba zdôrazňuje, že práve vďaka kvalifikovanej právnej pomoci sa jej podarilo ušetriť zjavne neoprávnené nároky uplatnené sťažovateľkou. Zastáva názor, že hoci aj výšky uloženej povinnosti nahradiť trovy konania pripadá na cestovné a náhradu straty času a k tomu prislúchajúcu DPH, náhradu trov nemožno považovať za neprimeranú sankciu za iniciovanie sporu, ale musí prevážiť ochrana verejných prostriedkov mesta Gbely nad snahou jednotlivca obohatiť sa na jeho úkor za stavu, keď v celom priebehu konania nevie ani vymedziť predmet a obsah uplatneného nároku.

19. K námietke o motorovom vozidle, ktorého vlastníkom právny zástupca od roku 2017 nebol, mesto Gbely uvádza, že uvedené malo byť procesnou obranou v skoršom štádiu konania a na túto skutočnosť už nie je možné v konaní o ústavnej sťažnosti prihliadať priom právny zástupca disponuje viacerými vozidlami rovnakej kategórie na výkon činnosti nielen advokáta, ale aj jeho zamestnancov.

20. Zúčastnená osoba následne uvádza, že keďže rozhodujúcou skutočnosťou je posúdenie účelnosti trov konania, je potrebné vyvažovať nárok úspešnej strany na náhradu trov konania a účelnosť vynaložených trov obmedzenú na ústavné požiadavky arbitrárnosti rozhodovania. Zúčastnená osoba poukazuje na to, že ústavný súd vstupuje do otázky rozhodnutia o trovách konania len výnimkovo, v prípade arbitrárnosti a ústavnej neudržateľnosti rozhodnutia.

21. Ďalej poukazuje na to, že výkon činnosti advokáta je podnikanie, ktoré tvorí zdroj jeho príjmov, pričom predvídateľnosť trov konania (nároku a výšky) musí mať rovnakú váhu ako nároky iných účastníkov konania (potreba vyvažovania viacerých ústavných práv). V tomto kontexte zúčastnená osoba poukazuje na § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) slúžiaci ako výnimka zo základného pravidla.

22. Zúčastnená osoba následne namieta hodnotenie ústavného súdu v otázke nadpriemernej spotreby motorového vozidla a výšky náhrady za stratu času, ktoré neurčuje advokát zúčastnenej osoby, ale ich výpočet je daný vyhláškou, resp. údaj vyplýva z technického osvedčenia motorového vozidla.

23. Mesto Gbely poukazuje na rozsiahlu judikatúru tak ústavného súdu, ako aj najvyššieho súdu k účelnosti trov konania, pričom zúčastnená osoba pripomína, že predchádzajúce rozhodnutie ústavného súdu si všíma len jednu stránku veci, a to výber právneho zástupcu a opomína spôsob vedenia konania a prístup sťažovateľky a jej vtedajšieho právneho zástupcu. Osobitne zúčastnená osoba poukazuje na to, že až pred posledným pojednávaním dlhoročného sporu došlo k ustáleniu skutkovej špecifikácie nároku a jeho presnej výšky.

24. Podľa mesta Gbely sa okresný súd dôsledne zaoberal cestovným na jednotlivé pojednávania, zohľadnením aj možností existujúcich iných dopravných prostriedkov, ktoré by znamenali navýšenie nákladov aj na ubytovanie, čo svedčí o efektívnosti využitia vlastného motorového vozidla tak, ako to skonštatoval okresný súd v napadnutom rozhodnutí.

25. Zúastnená osoba uzatvára, že na výške trov sa nepodpísala voba advokáta, ale práve sažovateka, ktorá konanie iniciovala, dlhodobo uvádzala právne neakceptovateľé vyjadrenia a úelovo predlžovala súdne konania žiadosťami o odroenie nariadených pojednávani í doložením ďalších dôkazov. Zúastnená osoba trvá na celkovom výslení trov.

II.3. Replika s'ážovateľky:

26. Sažovateka v replike k vyjadreniu okresného súdu a zúastnenej osoby uvádza, že v konaní o ústavnej sažnosti je rozhodujúcou výlune otázka, í okresný súd v sažnostu napadnutom rozhodnutí rešpektoval záväzný právny názor vyslovený v skoršom rozhodnutí ústavného súdu, ku ktorému sa ani okresný súd, ani zúastnená osoba podľa jej názoru nevyjadrili.

27. Sažovateka zdôrazuje, že nenamieta právo úastníka konania zvoliti sa advokáta, to však neznamená, že mu budú hradené akékoľvek náklady právneho zastúpenia, ale len úelne vynaložené, priom podmienku úelnosti je potrebné vykladať v konkrétnych okolnostiach prejednávanej veci tak, ako to konštatoval ústavný súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí. Je toho názoru, že uvedené sa okresnému súdu ani na druhýkrát naplnit nepodarilo.

28. Zhodnotenie pracovnoprávneho sporu z pohľadu náronosti, ktorú zúastnená osoba konštatuje vo svojom vyjadrení, sažovateka považuje za dramatizáciu a konštatáciu závažnosti finaného dopadu sporu na mesto (pri porovnaní výšky žalovanej sumy a roného rozpoťu mesta Gbely za prehnánú).

29. K použitiu sporného motorového vozidla a spotrebe podľa technického osvedenia sažovateka poukazuje na predchádzajúci zrušujúci nález ústavného súdu, v ktorom ústavný súd považoval použitie motorového vozidla so spotrebou 10.7 litra na 100 km za neúelné.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej s'ážnosti

30. Podstatou argumentácie sažovateľky je porušenie oznaeného základného práva napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým bolo opätovne rozhodnuté o sažnosti sažovateľky proti výške trov konania, keď okresný súd nerešpektoval záväzný právny názor ústavného súdu vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom náleze.

31. Ústavný súd v úvode zdôrazuje, že nie je ďalšou opravnou inštanciou všeobecných súdov, preto mu neprináleží preskúmať a hodnotiť správnosť záverov všeobecných súdov, pokiaľ neatakujú ústavnoprávnu rovinu. Do pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

32. Ústavný súd konštantne judikuje, že k posudzovaniu rozhodnutí o trovách konania sa stavia rezervovane a k zrušeniu výroku o trovách konania pristupuje iba výnimocne (porovnaj m. m. IV. ÚS 45/06, I. ÚS 156/2010, IV. ÚS 40/2011, IV. ÚS 583/2018). Tento prístup vychádza z toho, že rozhodnutie o trovách konania má vo vzťahu k veci samej jednoznačne akcesorickú povahu a samo osebe väčšinou nedosahuje intenzitu, ktorá je spôsobilá porušiť základné práva a slobody, akokoľvek citehe sa môže ú castníka konania dotknúť.

33. V posudzovanom prípade je rozhodujúcim posúdenie otázky, či v napadnutom rozhodnutí okresný súd pri svojom opätovnom rozhodnutí o výške trov konania, ktorých zaplatenie sťažovateľke v prospech žalovaného uložil, rešpektoval záväzný právny názor vyslovený ústavným súdom v predchádzajúcom zrušujúcom náleze.

34. Na markantnom navýšení trov konania sa podpísali cestovné a náhrada straty asu (tvoriace viac ako polovicu z celkovej výšky trov konania), keďže úspešnú stranu zastupoval advokát, ktorého sídlo bolo od sídla okresného súdu vzdialené 414 kilometrov. Ústavný súd v kasaňom náleze v bode 18 zdôraznil, že v žiadnom prípade nepopiera právo strany zvolitsi advokáta podľa svojho výberu a uváženia, táto možnosť však automaticky neznamená, že v prípade jej úspechu v spore bude strane priznaná náhrada všetkých trov právneho zastúpenia, ktoré strana vynaložila, keďže Civilný sporový poriadok pripúšťa náhradu len tých trov konania, ktoré boli vynaložené úelne. V nadväznosti na uvedené v bode 19 svojho rozhodnutia ústavný súd vzhliadol nesúlad s princípom spravodlivosti tým, že sťažovateľke bola uložená povinnosť nahradit trovy konania žalovanému 13 022,38 eur so zdôraznením skutočnosti, že z tejto sumy viac ako polovica pripadá na cestovné a náhradu stratu asu (s DPH), o v konečnom dôsledku nadobúda podobu neprimeranej sankcie za iniciovanie sporu. Z odôvodnenia kasaňého nálezu vyplýva, že porušenie princípu spravodlivosti vzhliadol ústavný súd v tom, že pri výpote výšky priznanej náhrady trov okresný súd nezohľadnil úelnosť vynaložených trov vzhľadom na predmet konania, charakter sporu a právne otázky súvisiace s predmetom sporu, ktoré bolo potrebné zodpovedať na jednej strane, a úelnosť (za už uvedených okolností) výberu právneho zástupcu žalovaného so sídlom znane vzdialeným od sídla okresného súdu.

35. Tento záver ústavný súd vyslovil po komplexnom zohľadnení jedinečných kritérií prejednávanej veci. Medzi tieto patria (i) výška cestovného a náhrada straty asu daná výberom advokáta, ktorého sídlo je vzdialené 414 km od sídla všeobecného súdu, (ii) nadpriemerná spotreba motorového vozidla právneho zástupu žalovaného, ako úspešnej strany sporu (aspekt namietaný sťažovateľkou aj v sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške trov konania), ktorá evokuje dôvodné pochybnosti o úelosti ich vynaloženia, v spojení s tým, že (iii) právny zástupca žalovaného sa vo svojej praxi špecializuje na inú oblasť práva (správne právo). Ústavný súd v tejto súvislosti konštatoval, že okolnosti sporu ani vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného v rámci konania pred okresným súdom nenasvedčujú záveru, že išlo o mimoriadne komplikovaný a právne náročný spor, ktorý by si u žalovaného vyžadoval zúženie okruhu do úvahy prichádzajúcich advokátov v miere opodstatnujúcej voľbu právneho zástupcu z úplne opacného konca republiky.

36. Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd sa pri posudzovaní úelnosti voby advokáta zameril na dĺžku obdobia zastupovania žalovaného daným advokátom (vrátane informácie o jednotlivých sporoch a ich výsledku) a na potenciálnu výšku cestovného a náhrady straty asu pri využití iných prostriedkov dopravy na pojednávanie. Následne sa okresný súd zameril na úelnosť jednotlivých úkonov právnej služby a dospel k záveru o neúelnosti jedného úkonu právnej služby (úast právneho zástupcu na verejnom vyhlásení rozsudku), v nadväznosti na o za tento úkon nepriznal náhradu. Tieto úvahy okresného súdu však nereagujú na podstatu právneho názoru ústavného súdu vysloveného v jeho predchádzajúcom kasaňom náleze.

37. Úlohou okresného súdu pri opätovnom rozhodovaní po prvom kasačnom zásahu ústavného súdu bolo zamerat sa cez kritérium účelnosti na výšku cestovného a náhrady za stratu času (ako zložiek trov konania, ktoré mali na ich celkovej výške významný vplyv v dôsledku voby advokáta zo vzdialenej časti republiky v spojení s neprimerane vysokou spotrebou motorového vozidla), a tú časť cestovného a náhrady za stratu času, ktorá vzhľadom na výšku trov za uznané úkony právnej služby „presahuje“ účelnosť v zmysle § 251 CSP, krátiť Zjednodušene povedané, okresný súd mal prvotne určiť účelnú výšku týchto náhrad cez kritérium síce slobodnej voby advokáta vzdialeného viac ako štyristo kilometrov, avšak v kontexte individuálnych okolností danej veci neopodstatnenej, a takto zistenú výšku cestovného a náhrady za stratu času ešte sekundárne posúdiť cez prizmu neprimerane vysokej spotreby motorového vozidla tak, ako bolo konštatované predchádzajúcim kasačným nálezom.

38. Uvedené však okresný súd pri svojom opätovnom rozhodnutí nezohľadnil, keď s ťažovateľku zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 12 119,66 eur, pričom z celkovej náhrady trov pripadlo na odmenu za úkony právnej služby 6 130,30 eur, na náhradu za stratu času stráveného cestou 3 152,16 eur a na cestovné náklady 2 837,18 eur. Cestovné a náhrada straty času tak opätovne predstavujú približne polovicu z celkovej výšky trov konania, ktoré má ťažovateľka žalovanému nahradiť ku ktorej (výške) dospel okresný súd výpotom vychádzajúcim zo skutočnej vzdialenosti sídla advokáta od sídla konajúceho súdu napriek tomu, že v kasačnom náleze ústavný súd konštatoval neopodstatnenosť tejto voby. Nevysporiadajúc sa dostatočne s predchádzajúcim kasačným nálezom ústavného súdu a právnym názorom v ňom vyjadreným, okresný súd opätovne porušil ťažovateľkou označené základné právo (bod 1 výroku nálezu).

39. Argumentáciu ťažovateľky a dôkaz o predaji motorového vozidla advokáta v priebehu trvania sporu na súde prvej inštancie ústavný súd nebral do úvahy, keďže boli použité až v konaní o ústavnej ťažnosti.

40. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že napadnutým uznesením okresného súdu došlo k porušeniu označených práv ťažovateľky, napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie (bod 2 výroku nálezu).

41. Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu opätovne posúdiť ťažnosť ťažovateľky proti uzneseniu o výške trov konania, rešpektujúc právne závery vyslovené v prvom kasačnom náleze, doplnené o ich interpretáciu a vlastné právne závery ústavného súdu, vyslovené v tomto náleze (predovšetkým body 34 až 38 odôvodnenia tohto nálezu).

IV.

Náhrada trov konania

42. Ústavný súd priznal ťažovateľke [§ 73 ods. 3 zákona č. 14/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ústavnom súde)] náhradu trov konania pred ústavným súdom v celkovej sume 771,68 eur (bod 3 výroku nálezu).

43. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál) je 14,84 eur. Ústavný súd ťažovateľke priznal náhradu trov konania za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej

sážnosti), o spolu s režijným paušálom predstavuje náhrada trov 771,68 eur. Za úkon právnej služby (repliku) sážovateke náhradu trov konania nepriznal, keďže v nej nevzhliadol iné argumenty ako tie, ktoré sážovateka produkovala v ústavnej sážnosti. Náklady na konverziu 2,15 eur požadované právnym zástupcom sážovateky z dôvodu nepreukázania vynaloženia tohto výdavku v konaní nepriznal.

44. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sážovateky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu